

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3347/2021. (VII. 23.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.495/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenessége megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Temesvári Zoltán ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.495/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól, mivel az véleménye szerint ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésével.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege az ügyben előterjesztett beadvány és a bíróságok által hozott határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [4] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az elsőfokú adóhatóság az indítványozóval szemben bevalások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le, amelynek során adóhiányt állapított meg, ezért adóbírság és késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte az indítványozót: A 2203176813 számú határozatával felperes terhére 2014. évre személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás adónemekben összesen 8 382 491 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, amely után 16 764 982 forint adóbírságot szabott ki és 364 044 forint késedelmi pótlékot számított fel.
- [5] Az indítványozó, aki több gazdasági társaságnak ügyvezetője is volt, a 2014. évi szja bevallásában 1 317 667 Ft más nem önálló tevékenységből származó jövedelmet és összevont adóalapot közölt. A 2014. évi adó összegeként 210 827 Ft-ot vallott, a kifizetők által év közben levont adóelőleg figyelembevételével sem befizetendő, sem visszaigényelhető adója nem volt.
- [6] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság – a későbbi alperes – a 2018. június 8. napján kelt 2234273253 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [7] Ezt követően fordult az indítványozó bírósághoz, kereseti kérelmét papír alapon terjesztette elő. A határozat felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében az indítványozó mint felperes a másodfokú határozat hatályon kívül helyezését és elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az indítványozó felperest nem terheli adóhiány, másodlagosan pedig az alperes új eljárásra kötelezését. A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet visszautasította azzal, hogy az indítványozó nem volt jogosult a kereset papír alapon történő benyújtására, azt elektronikusan kellett volna megtennie. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasította az elsőfokú bíróságot.
- [8] A folytatódó eljárásban az első fokon eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 109.K.27.48/2019/9. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság többek között rámutatott, hogy az alperes az érdemi védíratát, amelyben megismételte a határozatában kifejtett jogi álláspontját, az első tárgyalást követően terjesztette elő, amelyet a bíróság megküldeni rendelt a jogi képviselővel eljáró indítványozónak mint felperesnek elektronikus úton, azonban azt a felperes – a bíróság kifejezett felhívása ellenére – a második tárgyalás határnapjáig sem töltötte le, majd a második tárgyaláson – a bizonyítási érdekről való bírói tájékoztatást követően – határidőt kért az alperesi védírat megismerésére, az arra való észrevétel megtételére és bizonyítási indítványai előterjesztésre.
- [9] A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 3. § (1) bekezdése szerint a felek kötelesek jóhiszeműen eljárni, és az eljárás koncentrált befejezése érdekében a bírósággal együttműködni.

- [10] A Kp. 78. § (3) bekezdése szerint bizonyítási indítvány előterjesztésére, illetve bizonyítási eszköz rendelkezésre bocsátására legkésőbb az első tárgyaláson van lehetőség. A bíróság álláspontja szerint a jogi képviselővel eljáró indítványozónak, mint felperesnek – a bíróság tájékoztatásától függetlenül – tudnia kellett a perben bizonyítandó tényekről figyelemmel arra, hogy az adóhatósági határozatok ismeretében tudomással bírt arról, mi képezte az adómegállapítás alapját.
- [11] A bíróság megállapítása szerint a felperes fenti magatartása perelhúzósnak minősül, hiszen a védírat nem tartalmazott a keresettel támadott határozattól eltérő vagy új információt, továbbá a felperes már az első tárgyaláson tisztában volt a bizonyítandó tényekkel, ezért ezen magatartásával megsértette a bírósággal való együttműködés elvét és a jóhiszemű eljárás követelményét.
- [12] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában számos korábbi határozatára hivatkozással rámutatott, hogy a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 4. § (1) bekezdése szerinti szabályozás következtében az egyes magánszemélyekhez kerülő pénzüsszegek mindaddig jövedelemnek minősülnek, amíg az adózók azzal el nem számolnak és igazolják, hogy az náluk nem képez jövedelmet. A felperesnek és nem az adóhatóságnak kell igazolnia azt, hogy a felperes a felvett pénzüsszegeket az érdekeltségi körébe tartozó gazdasági társaságok költségeinek fedezésére, azok érdekében használta fel. A felperest terheli tehát a bizonyítási teher.
- [13] A bíróság rámutatott, hogy a társaságok bankszámláiról az indítványozó felperes által történt készpénzfelvételek megtörténte igazolt, amely egyebekben az eljárás során nem is volt vitatott az indítványozó felperes részéről, és az sem, hogy a felvett összegek valójában a gazdasági társaságokat illették volna meg. Mindezekre tekintettel az indítványozó azt, hogy a felvett pénzüsszegeket visszafizette, így nem minősülnek adóköteles jövedelmének, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számviteli törvény) 168. § (1) bekezdése szerinti szigorú számadási kötelezettség alá eső bizonylatokkal igazolhatja. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 47. § (3) bekezdése értelmében az iratokat az adózónak a nyilvántartás módjától függetlenül az adó megállapításához való jog elévüléséig, a halasztott adó esetén a halasztott adó esedékessége naptári évének utolsó napjától számított 5 évig kell megőriznie.
- [14] A bíróság határozott álláspontja az, hogy az indítványozó mint felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani azt, hogy az érdekeltségi körébe tartozó gazdasági társaságok bankszámláiról, illetve házi pénztárból felvett pénzüsszegeket ezen társaságok érdekében használta fel, mert a rendelkezésre álló bizonyítékokból nem állapítható meg, hogy a felperes ezen összegeket a gazdasági társaságok költségeinek fedezésére fordította volna. A felperes állításait semmiféle hitelt érdemlő adat, tény, körülmény nem támasztotta alá.
- [15] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes keresetét mint alaptalant a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.
- [16] A jogerős ítélet ellen az indítványozó felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte. A felülvizsgálati kérelmének befogadási okát nem közölte, annak alapjául szolgáló törvényhelyet nem határozott meg.
- [17] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet Kfv.V.35.495/2019/2. számú végzésével visszautasította. Végzése indokolásában a Kúria rámutatott, hogy a Kp. 115. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálatra a fellebbezésre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni. A 100. § (2) bekezdése alapján a fellebbezés tartalmazza a fellebbezést megalapozó jogszabálysértést, a jogszabályhely pontos megjelölésével.
- [18] A Kp. 118. § (1) bekezdésének értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata
- a) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,
 - b) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,
 - c) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége vagy
 - d) a Kúria közzétett ítélezési gyakorlatától eltérő ítéleti rendelkezés miatt indokolt.
- [19] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.
- [20] A Kúria kiemelte, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél kötelessége, hogy egyrészt megjelölje azon okot vagy okokat, melyek alapján a jogorvoslati kérelem befogadható, másrészt azon körülményeket feltárja, melyek az általa megjelölt befogadási ok alátámasztására szolgálnak. A Kúria a jogerős ítélettel kapcsolatosan megjelölt jogszabálysértéseket is kizárólag a megjelölt befogadási okkal összefüggésben vizsgálhatja, ezért a befogadási ok, valamint a jogszabálysértések megjelölésének kötelezettsége egymástól nem választható el. Amennyiben a fél ezen kötelezettségei közül valamelyiknek nem tesz eleget, úgy a felülvizsgálati kérelem

befogadhatóságának érdemi elbírálására sem kerülhet sor, ugyanakkor a Kúria a befogadhatóság körében kizárólag a fél által megjelölt okból vizsgálódhat.

- [21] A Kúria végzésének indokolásában rámutatott, hogy az indítványozó felperes felülvizsgálati kérelmében befogadási okot nem jelölt meg, a Kp. vonatkozó törvényhelyére nem hivatkozott, ezért a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 100. § (2) bekezdésére és 118. § (1) bekezdésére hivatkozással visszautasította a felülvizsgálati kérelmet.
- [22] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. §-a alapján az alkotmányjogi panaszát, amelyet a főtítkár felhívására határidőben kiegészített, és egységes szerkezetbe foglalt. Az indítványozó panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése valamint XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére hivatkozott. Az indítványozó a T) cikk (1) bekezdésére vonatkozó hivatkozását a kiegészített alkotmányjogi panaszában már nem tartotta fenn. A B) cikk (1) bekezdésére az indítványozó tartalmilag hivatkozott.
- [23] Az indítványozó elsősorban kérte az Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.V.35.495/2019/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és a végzést helyezze hatályon kívül, mert a megjelölt végzés sérti az indítványozó felperes Alaptörvényben biztosított jogát a jogorvoslathoz és rendelje el a per felülvizsgálati szakaszának újbóli lefolytatását.
- [24] Másodlagosan kérte, hogy az Alkotmánybíróság a bíróságot hívja fel a kifogásolt döntés végrehajtásának a felüggesztésére.
- [25] Az indítványozó panaszában előadta, hogy kereseti kérelmét, mint magánszemély papír alapon terjesztette be. A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a keresetet azonban visszautasította azzal, hogy az indítványozó nem volt jogosult a kereset papír alapon történő benyújtására, azt elektronikusan kellett volna megtennie. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú végzést hatályon kívül helyezte és új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára utasította az elsőfokú bíróságot. A Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ezt követően elutasította az indítványozó keresetét úgy, hogy meg sem várta, hogy az indítványozó átvegye az alperes érdemi védiratát, illetve arra megfelelő határidő biztosításával észrevételt tehesen. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria visszautasította arra hivatkozva, hogy az indítványozó a kérelemben nem jelölte meg a befogadási okot és az annak alapjául szolgáló törvényhelyet.
- [26] Az indítványozó álláspontja szerint a jogvitának nem része a befogadhatóság, a megengedhetőség kérdése, hiszen a jogvita mikénti elbírálása nem függhet a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának törvényben rögzített taxatív szempontjaitól, azok helyes megválasztásától. Megítélése szerint bizonyítani nem is lehet azokat, hanem a pontos tényállás (bizonyíték) megjelölésével és az előterjesztett indítvánnyal együtt ismertetett jogvita értékelésével absztrakció útján lehet kiválasztani azt.
- [27] Az indítványozó véleménye szerint a Kp. 3. § (3) bekezdésének követelménye nem terjed ki a Kp. 118. § (1) bekezdésében megjelölt befogadhatósági okok közül a megfelelő megjelölésére, igazolására, bizonyítására. „Ebből az is következik, hogy annak eldöntése, hogy a benyújtott indítvány megfelel-e valamelyik befogadhatósági feltételnek – a kérelmező előzetes megjelölése nélkül is – a Kúria feladata lett volna.”
- [28] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria eljárása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikke (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogát.
- [29] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben.
- [30] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [31] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására – az Abtv. 27. §-ára hivatkozással – a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [32] A Kúria Kfv.V.35.495/2019/2. számú végzését az indítványozó jogi képviselőjének 2019. október 9. napján kézbesítették, míg az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2019. december 9-én, határidőben nyújtotta be.

Az indítványozó tehát az alkotmányjogi panaszt a Kúria Kfv.V.35.495/2019/2. számú végzésével szemben a törvényi határidőn belül terjesztette elő.

- [33] Az indítványozó a bírósági eljárásban félként részt vett. Az Abtv. 27. § (2) bekezdése értelmében jogállásától függetlenül érintettnek minősül az a személy vagy szervezet, a) aki (amely) a bíróság eljárásában fél volt; b) akire (amelyre) a döntés rendelkezést tartalmaz; vagy c) akinek (amelynek) jogára, kötelezettségére, magatartása jogszerűségére a bíróság döntése kiterjed.
- [34] Az indítvány az Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pontjának is eleget tesz, mivel az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [35] 3.2. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogát sérti [a) pont első fordulat].
- [36] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére, mint Alaptörvényben biztosított jogra az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya, illetőleg a visszaható hatály tilalma miatt [legutóbb például: 3061/2018. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [10]]. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmét állító elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelményt.
- [37] 3.3. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, ennek feltételeit az 52. § (1b) bekezdése részletezi. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kérelme e feltételeknek a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában megfelel.
- [38] Az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panasz az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz és megjelöli az Alaptörvény megsértettnek vélt rendelkezéseit, a sérelmezett bírói döntést továbbá kifejezett kérelmet terjeszt elő annak megsemmisítésére.
- [39] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában megjelölte az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét is.
- [40] 4. Az Alkotmánybíróság tehát a XXVIII. cikk (7) bekezdése tekintetében vizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényben előírt további feltételeinek való megfelelést. Vizsgálata során a következőket állapította meg.
- [41] Az Abtv. 52. § (4) bekezdése alapján az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.
- [42] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az egyes eljárási törvényekben biztosított rendkívüli jogorvoslatok, mint amilyen a felülvizsgálati kérelem is, kívül esnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslatihoz való jog védelmi körén [lásd pl. 3162/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [17]]. Ennek megfelelően az alkotmányjogi panasz a Kúria felülvizsgálati kérelmet visszautasító végzése a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét nem veti fel, sem pedig alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg. Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy következetes gyakorlata szerint annak megítélése, hogy a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálhatóságának feltételei fennállnak-e vagy sem, egyébként sem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálja felül [lásd pl. 3397/2020. (X. 29.) AB végzés, Indokolás [15]]. E körben is vizsgálhatja azonban az Alkotmánybíróság, hogy a Kúria a döntését az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti eljárási garanciáknak megfelelően hozta-e meg, így például azt megfelelően megindokolta-e [lásd például: 2078/2020. (III. 18.) AB végzés, különösen Indokolás [15]].
- [43] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valójában a jogorvoslatihoz való jog állított sérelméről keresztesül a bíróság által alkalmazott jogszabályok körét, a bírói törvényértelmezés helyességét, valamint a bíróság által mindezekből levont következtetéseket vitatja, azaz a számára kedvezőtlen bírói döntés tartalmi, törvényességi szempontú kritikáját jelenti.
- [44] A bírósági határozatokkal kapcsolatos indítványozói felvetésekkel összefüggésben az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is hangsúlyozza: „Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően

- a testület hatáskörébe a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik.” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}
- [45] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó panasza nem fogadható be, mert az egészében nem alkotmányossági, hanem törvényességi kérdésekre vonatkozik, a bíróság jogértelmezését, jogalkalmazását vonja kritika alá, és a támadott végzésben foglalt döntést magát (annak hátrányos voltát) tekinti alapjogi sérelemnek, a döntés Alkotmánybíróság általi megváltoztatása érdekében {vö. pl. 3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [46] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz indítvány akkor fogadható be, ha az abban kifejtettek a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet támasztanak alá, vagy ha alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetnek fel. Ezen alternatív feltételek bármelyikének megléte indokot ad a befogadásra.
- [47] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg ezeknek a követelményeknek, mert az indítványozó egyértelműen a Kúria jogértelmezését tartotta alaptörvény-ellenesnek.
- [48] A fentiekre tekintettel az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé, mert az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-ában meghatározott törvényi feltételek egyikének sem felel meg.
- [49] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítványozó az alkotmányjogi panaszban nem állított olyan pontosan körülírt, releváns alkotmányjogi érvekkel alátámasztott alaptörvény-ellenességet, amelyet alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként lehetne értékelni, vagy amely a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vetne fel, ami a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokoltá tenné.
- [50] 5. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1b) pontjában, 27. § (1) bekezdés a) pontjában valamint 29. §-ában foglaltak, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) és h) pontjai alapján visszautasította.
- [51] Az alkotmányjogi panasz befogadásának visszautasítása okán az indítványozó által megjelölt határozat végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróságnak nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/617/2020.

